

HAMMERFEST MENIGHETSBLAD

53. årgang. ♦ Nr. 3. ♦ september 2019

Foto: Knut Karlsen

50 års kofirmanter 2019

Jubileumsgudstjeneste, Kvalsund.

*Innvielse av
menighetshuset.*

Hammerfest kirkekontor

kirken@hammerfest.kommune.no

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest

Tlf.: 78 40 29 20

Kontortid:

Mandag – fredag kl 0900 – 1400
Lunsj: kl 1100 – 1130

Ellen Birgitta Johansen kirkeverge
ebj@hammerfest.kommune.no
Jon Atle Birkeland fung. prost
jon.atle.birkeland@hammerfest.kommune.no
Jon Arne Tandberg, fung. sokneprest
jon.arne.tandberg@hammerfest.kommune.no
Elena Brovold kontor
Elena Fredriksen organist
Ingvill Ulveseth diakon
Aileen Zahl prestevikar
Berit Oskarsen menighetspedagog
Eva Bjørgve konsulent
eva.bjorgve@hammerfest.kommune.no
Nittaya Bumrunghphet renholder
Trond M. Sivertsen kirkegårdsarb.
Vidar Strandheim kirkegårdsarb.
Odd Arne Guttormsen kirketjener
Hans Arne Dahl klokke/kirketj.
Leder i menighetsrådet Hans Arne Dahl

MENIGHETSBLADET

Kirkegata 21, Boks 70
9615 Hammerfest
Tlf.: 78 40 29 20

Redaksjonen:

Redaktør: Anne-Line Nora.

Sekretær: Eva Bjørgve

Økonomi: Ellen B. Johansen

Montasje/Layout:

Helge R. Johnsen.

Trykk: Trykkeriservice AS, Lakselv.

Opplag: 4600

Utkommer: 4 ganger årlig.

Distribusjon: Posten.

Bankkonto nr.

7592.05.13026

Kvalsund kirkekontor

Rådhusveien 18, 9620 Kvalsund

Svein M. Sivertsen kirkeverge
svein.sivertsen@hammerfest.kommune.no
Vegard Loke Rønning ... sogneprest
sogneprest@kvalsund.kommune.no
Linda Rønning menighets-
sekretær og trosopplærer
linda.ronning@kvalsund.kommune.no
Reidar Holmgren kirketjener
og kirkegårdarbeider i Kvalsund.
Roald Nilsen kirketjener i Kokelv
Serine Nikodemussen
renholder i Kokelv kirke.
Leder i menighetsrådet i kvalsund:
Vegard Loke Rønning.
Leder i menighetsrådet i Kokelv:
Roald Nilsen

Blomsterpikene

En hyggelig og mange årig aktivitet, som det er å plante blomster på Hauen Kirkegård, er for blomsterpikene blitt en god tradisjon. Vi planter på den høye kanten ved kapellet og i krukker. Mange bidrar med pengegave, og denne fine junikvelden var det Ellinor, Elke, Peggy og undertegnede av blomsterpikene, som hadde anledning å komme og plante.

Påpasselig og flink i tjenesten som å renske og vanne blomsterprakten har Elke vært,- Innimellom hjulpet av himmelens sluser,- og meg.

-aln-

Årstidene forandrer seg ubønnhørlig. «En sommer er over, og minnene om den består», synger Kirsti Sparboe, i den gode gamle slageren. Sommerens mangfoldige opplevelser er historie, gode minner, som er hyggelig og artig å dvele ved når man også blar gjennom alle de glade bildene.

Høsten har overtatt, - fargesprakende og frisk, med sine lukter, fargerike himmel og lyset, årstiden der du rikelig kan høste av markens grøde og ferdes på jakt.

I høst måneden september var ulike aktiviteter og tilbud alt i god gjenge i menigheten vår. Undervisningen av konfirmantene er i full gang. I gang er også Babysang og Knøttesang, et så fint tilbud til de aller minste. Sang og lek og fart hos knøttene, et noe roligere tempo og opplegg på babysangen, og for begge en trivelig og god stund med mat og drikke og småprat.

Senere på høsten blir det leir for 10 - 13 åringer og mot jul er det lagt opp til ytterlige aktiviteter i regi av kirken, et variert program for barn i ulike aldersgrupper.

Det skjer og det starter mange aktiviteter og arrangementer rundt om i kommunen. Har du glede av å være publikum er det rikelig med konserter, forestillinger både på AKS og i kirken. Ulike idretts turneringer er vel verd å få med seg.

Det er også vel verd å tenke på, alle de nye skoleungdommene og voksne som har flyttet til kommunen i det siste, at de blir sett og greit inkludert, - si hei og gi et smil.

Jeg ønsker de nye Menighetsrådene lykke til og godt arbeid i perioden.

****Høstkveldene gir gode anledninger til å tenne mye lys - lunt og koselig. Nyt det.**

GOD HØST!

Anne-Line Nora,
redaktør

DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSE

Den nikenske trosbekjennelse er en trosbekjennelse fra oldkirken som brukes ved dåpshandlinger i den ortodokse kirke og i dens gudstjeneste, og som synges eller leses ved messen i den katolske kirke og ved nattverdsgudstjenesten i den anglikanske kirke.

Den nikenske trosbekjennelse er kristenhetens mest universelt anerkjente trosbekjennelse. Navnet skyldes at bekjennelsen er en videreutvikling av Nikea-bekjennelsen som ble vedtatt i Nikea i 325, men den nåværende formen ble vedtatt på kirkemøtet i Konstantinopel i 381. Derfor er det mer presise navnet den nikensk-konstantinopolitanske trosbekjennelse, men dette navnet brukes lite i dag.

HISTORIKK

Den nikenske trosbekjennelsen trengte fra midten av 400-tallet igjenom i den østlige kirken og fikk snart

etter den ledende stilling også i vest. Her føyde man etter en tid inn et nytt ledd i artikkelen om Den hellige ånd, at den «utgår fra Faderen og Sønnen» (filioque), noe som fremkalte rivninger mellom østkirken og vestkirken.

I DEN NORSKE KIRKE

I Den norske kirke hører den nikenske trosbekjennelse til bekjennelsesskriftene. I høymessen ble den lenge sunget i versifisert oversettelse (Landstads reviderte nr. 32, Nynorsk Salmebok nr. 22), men ble i 1889 avløst av den apostoliske trosbekjennelse. Prøveordningen for høymessen av 1969 gav adgang til å lese eller synge den nikenske trosbekjennelse, men Ny høymesseliturgi av 1977 tillater den bare brukt «ved særlige anledninger».

Tekst med oversettelse finnes i Arve Brunvoll: Den norske kirkes bekjennelsesskrifter (1974).

DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSE

- ▶ Jeg tror på én Gud, den allmektige Fader, som har skapt himmel og jord, alle synlige og usynlige ting.
- ▶ Jeg tror på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, født av Faderen fra evighet.
- ▶ Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av den sanne Gud, født, ikke skapt, av samme vesen som Faderen.
- ▶ Ved ham er alt blitt skapt.
- ▶ For oss mennesker og for vår frelses skyld steg han ned fra himmelen.
- ▶ Han er blitt kjød ved Den Hellige Ånd av Jomfru Maria, og er blitt menneske.
- ▶ Han ble korsfestet for oss, pint under Pontius Pilatus og gravlagt.
- ▶ Han oppstod den tredje dag, etter Skriften, for opp til himmelen, og sitter ved Faderens høyre hånd.
- ▶ Han skal komme igjen med herlighet og dømme levende og døde, og på hans rike skal det ikke være ende.
- ▶ Jeg tror på Den Hellige Ånd, Herre og livgiver, som utgår fra Faderen og Sønnen, som med Faderen og Sønnen tilbes og forherliges, og som har talt ved profetene.
- ▶ Jeg tror på én, hellig, allmenn/katolsk og apostolisk Kirke.
- ▶ Jeg bekjenner én dåp til syndenes forlatelse.
- ▶ Jeg venter de dodes oppstandelse og det evige liv.

Amen.

Utvidelse av Fjordadalen gravlund

Tekst: Ellen B. Johansen.
Foto: Anne-Line Nora

Mange har registrert at det er stor anleggsvirksomhet ved Fjordadalen gravlund i Rypefjord. Kommunen utvider gravlundens med 1500 nye gravplasser. I byen har det vært begrenset med gravplasser og det er nødvendig å utvide. Utvidelsen vil sikre gravplasser for ca. 20 år fremover. Den nye delen skal overleveres fra entreprenør Viggo Eriksen i løpet av høsten og i løpet av neste sommer vil de første bli gravlagt der.

Hammerfest menighetsråd, som er gravplassmyndighet, var på befaring av utvidelsen 20. august. Kommunens prosjektleder Espen Salamonsen var sammen med Isak Wøhni med på befaringen. Det er fortsatt mye arbeid som gjenstår, men menighetsrådet fikk et innblikk i hvordan ting er tenkt. Det gjenstår fortsatt en del utfordringer med blant annet utforming av vannposter og strømskap.

Kirkegårdsarbeiderne Trond Martin Sivertsen og Vidar Strandheim er med for å vise utfordringer med snørydding om vinteren. Som kjent er det et værhardt område gravlundens ligger i, og det er viktig at mest mulig blir hensyntatt i denne fasen. Mange har kanskje også sett at den nye delen er ganske bratt noen steder og det gjør også at ting må planlegges godt.

Den nye er at vi vil få et felt med navnet minnelund i Fjordadalen. Det er et felt hvor det ikke skal være gravstøtter

ved hver grav, men en felles minnestein hvor de gravlagte kan ha et eget messingskilt. Minnestein vil bli beplantet av oss og festetiden i feltet er også der 40 år med mulighet for forlenging. Navnet minnelund vil være fint for de som ikke har pårørende i byen som kan stelle gravstedet. Erfaring fra andre kommuner viser at slike felt er blitt mer og mer populært, og vi håper vår minnelund også vil bli et tilbud folk ønsker å benytte seg av.

Hvordan skal man prioritere?

Det sies at det hver dag er sunt å spise et eple og en banan for å få kalsium. En skal også spise en appelsin for å få C- vitamin. Og så må man drikke en kopp grønn te for å minske kolesterolet i kroppen.

En må også drikke to liter vann, noe som gjør at man tilbringer mye tid på do. En må også drikke et glass yoghurt hver dag for å få de gode bakteriene i magen, som ingen vet helt nøyaktig hva er, og du må minst ha en million sånne i magen ellers er det ikke bra.

Du skal også ta et glass rødt vin for å hindre hjerteinfarkt. Og et glass hvitvin for å beskytte ditt nervesystem ! Og et glass øl - husker ikke helt hvorfor det er nyttig.

En skal også spise nøtter og bønner/erter hver dag, en hel masse av det. Du skal spise 4 til 6 måltider per dag, lette måltider, men ikke glem at du skal tygge hver bit minst 36 ganger. Bare for det behøves det 5 timer.

Og så en ting til: etter hvert måltid skal du pusse tennene. Etter eplet, yoghurt, banan, nøtter og bønner. Dette skal du gjøre så lenge du har tenner, og ikke glem tanntråden og munnvannet og tannkjøtt massasjen. Når du allikevel holder på med dette, kan du jo vaske badet, kanskje installere CD - spiller eller TV der, med tanke på alt vannet du drikker vil du nok tilbringe en hel del tid på badet.

En må jo også sove i minst 8 timer og jobbe 8 timer pr dag,

pluss de 5 timene som behøves for å spise, det blir 21 timer. Det er 3 timer igjen, under forutsetning av at det ikke er trafikkaos når du drar til og fra arbeid. I følge statistikken ser folk på TV 3 timer per dag. Det fungerer ikke lenger, ettersom en må ta en gåtur hver dag i minst en halv time. Du må også ha tid til å treffe dine venner, for de er som planter, de må pleies.

Blant annet må du også holde deg informert, dvs. lese minst 2-3 dagsaviser, for å kunne ha en kritisk innstilling til livet. Du skal være innovativ, kreativ og pleie ofte ditt forhold til partner. For dette kreves det jo tid.

Du skal også ha tid med familien din, tid til å vaske i hjemmet, rydde, lage mat, for ikke å snakke om hva du må gjøre hvis du har husdyr. Når en regner sammen alt dette behøves det minst 30 timer. Den eneste løsningen er å gjøre flere ting samtidig.

F. eks. - dusje med kaldt vann og holde munnen åpen slik at du får dine 2 liter vann pr dag. Ha på TV - og vask gulv samtidig, - tørk støv og da du har en hånd ledig, ring da til dine venner og slektninger. Drikk vin etter det, det kan du trenge.

Om du senere skulle få 2 minutter til overs, send denne mailen videre til dine venner, mens du spiser eplet som er veldig sunt som sagt. Tid for å avslutte nå, for mellom alt dette, eple, yoghurt, vann og det tredje måltid i dag, inklusiv nøtter og bønner, behøves et besøk på badet.

Konfirmasjon i Kokelv kirke, den 23. juni

Konfirmant Serine Nikodemussen og sokneprest Vegard Loke Rønning

Helga 18. - 20. oktober blir det

LEIR

**PÅ NORDRE SEILAND
FOR 10 - 13 ÅRINGER.**

Nærmere informasjon
kommer i posten.

DÅPSDATOER

HØST 2019 I HAMMERFEST SOKN

Vi har dåpsgudstjeneste i
HAMMERFEST KIRKE
følgende datoer:

20. oktober

17. og 24. november

1., 8., 22. og 29. desember

RYPEFJORD KIRKE:

29. september, 27. oktober,

24. november

DØDE i perioden 22.05-2019.-25.08.19 I HAMMERFEST

Navn	Født	Dødsdato
Hugo Kvalsvik.....	1930 ..	21.06.2019
Anne Marie Hansen.....	1931...	22.06.2019
Alf William Tobiassen....	1941 ..	25.06.2019
Ruth Hansen.....	1929 ..	29.06.2019
Jan Ove Pedersen	1970 ..	29.06.2019
Aud Else Sundquist	1921...	06.07.2019
Kirsten Wang-Svendsen	1945 ..	07.07.2019
Wiggo Wahl	1950 ..	08.07.2019
Ninni-Ann Pedersen	1959 ...	18.07.2019
Ulf Harald Hansen.....	1951....	23.07.2019
Wiggo Aliton Mølmann .	1936 ...	23.07.2019
Jørgine Nikoline		
Lorentsen Mølmann	1937 ...	27.07.2019
Ragnar Elias Jørgensen..	1933 ..	28.07.2019
Bodil Kleven	1926 ..	30.07.2019
Hilda Johanne Nilsen	1929 ..	03.08.2019
Linda Beate Pedersen	1968 ..	05.08.2019
John Arne Nikolaisen	1952 ..	09.08.2019
Åse Mary Johansen	1940 ..	09.08.2019
Sigrid Johansen.....	1924 ..	25.08.2019
Geir Harry Torbjørnsen .	1960 ..	21.08.2019
Dagny Helene Nilssen ...	1927 ..	19.08.2019
Soli Ragnvald Mathisen .	1934 ..	19.08.2019

DØDE I KVALSUND:

Navn	født	dødsdato
Arne Gunvald Olsen,	31.07.1940,	26.08.-19
Harry Arnfinn		
Olaussen,.....	01.01.1944,	03.09.-19

DET ER MIN TRO, at i smertens
landet er all erindring et livets
frø, en liten gnist fra den sol av
sannhet at intet levet kan dø!
Olaf Bull.

DØPTE i perioden 09.06 2019- 15.-09. 2019 I HAMMERFEST

Døpt	Dåpsdato	Sted
Sofie Rodal-Solberg	09.06.2019	Hammerfest kirke
Viktor Aude Arnesen	16.06.2019	Hammerfest kirke
Sanna Mathilde Vaseli	16.06.2019	Hammerfest kirke
Milan-Emil Leiton Kongsbak	23.06.2019	Hammerfest kirke
Kristian Mikalsen	23.06.2019	Hammerfest kirke
Ivar Solheim Larlstad	30.06.2019	Rypefjord kirke
Santiago Pedersen-Franco	30.06.2019	Hammerfest kirke
Amund Arian Utne	30.06.2019	Rypefjord kirke
Matheo Zachariassen.....	30.06.2019	Hammerfest kirke
Eskil Andersen	06.07.2019	Havøysund kirke
Einar Solhaug	20.07.2019	Meløy kirke
Ingrid Ramstad	21.07.2019	Hammerfest kirke
Anna Linnea Olsen Tvedt	22.07.2019	H.fest sykehus kapell
Othelia Marie Sem.....	28.07.2019	Tana kirke
Sonja Marie Johnsen	04.08.2019	Hammerfest kirke
Emilian Andresen-Bråthen	11.08.2019	Hammerfest kirke
Aron Nicolai Mortensen-Østvig .	11.08.2019	Hammerfest kirke
Thea Marie Simonsen Schei	11.08.2019	Hammerfest kirke
Lilly Nicolaysen Simonsen.....	11.08.2019	Hammerfest kirke
Sofie Emilie Simonsen	11.08.2019	Hammerfest kirke
Adam Luca Wangen-Strømme ...	11.08.2019	Hammerfest kirke
Helle Tandberg	25.08.2019	Rypefjord kirke
Ingeborg-Johanne		
Johansen Bjørklund	01.09.2019	Hammerfest kirke
Oda Henriksen Nordbakk	01.09.2019	Sennalandet kapell
Vinjar Mausest Næss.....	01.09.2019	Hammerfest kirke
Trym Ola Tjelle	15.09.2019	Hammerfest kirke

Vigde i Hammerfest kirke

6. juli	Nan Irene Nilsen og Stein Tore Sebergesen
6. juli	Nina Merethe Soløy og Stig Omar Hansen
27. juli	Ida Eirin Enochsen og Eirik Kristensen
24. august ...	Camilla Lundgren og Sverre Nicolaysen Teisrud
31. august ...	Line-Beate Pedersen og Espen Ekhorn Holmgren

HJEMMESIDE

Hammerfest menighet sin hjemmeside har blitt fornyet og oppdatert. Du finner oversikt over aktiviteter som skjer, og informasjon om tilbud vi har. Det er også mulig å skrive inn konfirmantene på nett, og melde seg på kirkens aktiviteter. Informasjon om disse aktivitetene vil som tidligere sendes ut i brev. Adressen til hjemmesiden er: <http://www.kirken.hammerfest.no>

Her kan du også lese menighetsbladet på nett.
Dersom du har innspill til hjemmesiden, kan du sende en e-post til eva.bjorgve@hammerfest.kommune.no

I LØPET AV HØSTEN

har kirkeverge Ellen Birgitta Johansen en del fravær. Mens Ellen Birgitta har fravær kommer Eva Bjørgve til å være konstituert kirkeverge.

Offisiell åpning av Kvalsund menighetshus

Tekst/foto: Linda Rønning

Søndag 15. september var en historisk dag for oss i Kvalsund menighet. Endelig har vi vårt helt eget hus hvor vi kan drive trosopplæring, konfirmandundervisning og menighetsarbeid. Menighetshuset har vært et prosjekt som har vært jobbet med i mange år. Tidligere menighetsrådsleder May Gunn Holmgren kom til sognepresten med tegninger og bilder av en drøm hun hadde for sognet allerede i 2012. Det var et inderlig ønske om et eget lokale til aktivitet for bygda og for menigheten. Den gang ble det stopp i planene og ideene, og prosessen sto på stedet hvil i mange år. Kanskje kunne vi som jobbet i kirka ta stafettpinnen videre?

I november 2016 skrev sogneprest Vegard Loke Rønning et saksutkast til menighetsrådet hvor han foreslo å skille ut en tomt fra presteboligen til et nytt menighetshus. Forslaget ble møtt med noe skepsis da tomten ved prestegården var leirete og kanskje ustabil. Vi husker jo alle hva som skjedde med kirken og hvorfor den ble flyttet.

Samtidig ble spørsmålet om finansiering debattert. Kvalsund sogn er ikke store sognet, og det er små

budsjetter, men heldigvis hadde Kvalsund menighet et fond. Serine Andersens legat var blitt gitt til Kvalsund kirke, med det formål å forkynne Guds ord i Kvalsund. Det sto det i vedtektene, og det var menighetsrådet som var satt som forvaltere av legatet. Fondet hadde stått på konto i mange år og rentet seg. Kanskje kunne Serine Andersens legat, sammen med innsamlede midler være menighetens egenandel? Det beløp seg på omkring en million kroner, som er mye penger for en liten menighet. Og var det etisk riktig å bruke

Serine Andersens penger på å bygge menighetshus? Dette ble diskutert frem og tilbake i menighetsrådet, og de landet på et ja. Menighetshuset vil være et utmerket redskap for forkynnelsen av Guds ord i bygda, i et menighetshus kan barn og voksne få høre evangeliet om Jesus Kristus. Menighetsrådet innstilte positivt, og vi sendte saken med både plass og finansiering oppover i systemet til Kvalsund kommunestyre. En million var jo ikke nok, vi trengte støtte fra kommunen om dette skulle bli

en realitet. Og et sogn kan ikke ta opp lån på egenhånd, så alt lå i politikernes hender. Gleden var derfor stor da Kvalsund kommunestyre sa ja til menighetsrådets forespørsel. Det var en overraskende stor enighet blant politikerne, og de fleste ønsket tiltaket velkomment. Og slik fikk Kvalsund sitt eget menighetshus! Selve byggingen kom i gang november 2018, firmaet SB2 fra Alta fikk huset opp i rekordfart. Bygget sto ferdig i mai 2019, men det manglet møbler. Dette kom på plass i juni, og endelig var menighetshuset klart til å tas i bruk. For å være helt sikre på at huset var ferdig til åpningen, bestemte menighetsrådet at den offisielle åpningen måtte skje på høsten, og valget falt på den 15. september 2019. Denne store dagen ble først markert med en gudstjeneste i Kvalsund kirke hvor biskop Olav Øygard deltok sammen med fungerende prost Jon Atle Birkeland. Sogneprest Vegard Loke Rønning hadde for anledningen tatt pause fra studiepermisjonen slik at han også kunne være med å forrette gudstjenesten. Det var også dåpstadfestelse denne søndagen, og kirka var full av folk, og det var sang med god hjelp fra Hammerfest Blandede kor som også var med på det som skulle skje

på menighetshuset senere. Noen skulle videre i dåpsfest mens resten tok turen opp til menighetshuset etter gudstjenesten hvor det var duket for åpningsfest.

Ordfører Terje Wikstrøm fikk æren av å klippe over snora og endelig kunne erklære Kvalsund menighetshus for åpnet.

Det ble fullt hus og heldigvis var det plass til alle som hadde lyst til å være med. Om lag 60 mennesker var på plass for å være med på feiringen, og det ble et gjensyn med tidligere kirkeverger, menighetsrådsledere, og andre som hadde vært med i prosessen fra start til slutt. Det ble mer flott sang fra Hammerfest blandede kor, og det ble taler fra biskop Olav Øygard, sogneprest Vegard Loke Rønning, Ellen Johansen fra kirkelig fellesnemnd, og fra Agnes

Zachariassen fra Metodistkirken i Hammerfest. Det ble en flott og minnerik dag, og vi i Kvalsund kirke er så takknemlige. Først vil vi takke alle de som kom fra fjernt og nært for å feire sammen med oss.

Tusen takk til alle som bidro med deilige kaker, og et ekstra stort takk til Kvalsund sykehjem som sponset festen med nydelig lapskaus. Dere har alle vært en velsignelse. Vi må også si tusen takk til kunstneren Tattiana Nilsen og elever fra kulturskolen i Kvalsund for to vakre malerier som skal pryde veggene i menighetshuset. Tusen takk til alle dem som har stått på for at dette huset skulle bli en realitet. Det er denne felles innsatsen som har båret frukter og ført oss frem til dagen i dag. Må Gud velsigne dette huset, og hver og en av de som skal ta det i bruk.

Historisk gudstjeneste i Kvalsund kirke 30. juni

Tekst: Linda B. Rønning

1. juli 2019 har Kvalsund bestått som selvstendig kommune i 150 år. Dette ble feiret i hele kommunen med aktiviteter, turer og andre arrangementer. En hel uke var satt av til fest og moro for store og små i hele kommunen.

Kvalsund kommune ble selvstendig fra Hammerfest landdistrikt for 150 år siden, og ved kongelig resolusjon av 1869 fikk Kvalsund sitt eget sogn etter å ha vært en del av Hammerfest prestegjeld. For å markere dette foreslo sogneprest Vegard Loke Rønning å holde en litt annerledes gudstjeneste helt i starten av jubileumsuka. Det skulle holdes en historisk gudstjeneste anno 1869, med gamle salmer og gammel liturgi - en reise tilbake i tid.

Kirken som står her i dag ble bygd i 1892, og det var en annen litt mindre kirke som ble brukt som gudshus den gangen - en langkirke i tømmer med omtrent 110 sitteplasser. Men den 30. juni 2019 var Kvalsund kirke

full av folk. Sogneprest Vegard Loke Rønning hadde vært så heldig og fått låne gamle prost Berg-Hansens

prestekappe og krage for anledningen. Han var i forkant spent på om den ville passe, men det satt som et skudd, og det ble et spesielt gjensyn for mange som hadde tatt turen til kirken denne sommerdagen.

Det var også flere som hadde tatt oppfordringen med å kle seg i gamle klær anno 1869 og hadde tatt på seg sjal, lange kjoler og andre plagg som tilhørte denne perioden. De var alle med på å gjøre denne gudstjenesten helt spesiell.

Sangeren Elisabeth Misvær sto for musikken i gudstjenesten sammen med sin musikalske partner Andrej Stepanov på trekkspill. Det ble flott sang og musikk gjennom hele gudstjenesten, noe som virkelig gav den et stort løft. De var også å se på flere av kommunens arrangementer gjennom uka.

Men det skal ikke bare synges i en gudstjeneste. Det er også bønn, tekstlesing og utdeling av nattverd. Under forberedelsene fant sognepresten ut at det ville bli vanskelig å følge liturgien fra 1869 da den varte ganske mye lenger enn i liturgien vi bruker i dag, og språket var helt annerledes. Han valgte derfor å følge 1920 liturgien, og plukket ut salmer

fra gamle Landstads reviderte salmebok. Det ble mange ting å holde styr på for sognepresten. "Dere" ble byttet ut med "eder", "be" ble til "bede" osv. Det gikk heldigvis knirkefritt og gudstjenesten var en suksess. Han holdt en flott preken om Kvalsund kirkes historie fra da den første kirken ble bygd, og frem til i dag og om alle de personene som satt sitt preg på historien. Det ble ny og spennende lærdom for mange.

Etter gudstjenesten var alle invitert til det splittet nye menighetshuset over veien hvor noen flinke damer fra pensjonistforeningen hadde stelt i stand kirkecaffe. Det

tok ikke mange minuttene før lokallet var stappfullt av kaffetørste folk. Det var kø helt ut til parkeringsplassen, og folk måtte sette seg på tur. Dette var første gang folk hadde fått komme inn i det nye menighetshuset, og de så ut til å være svært fornøyd med hvordan det hadde blitt. Alle kakene ble spist og all kaffen ble drukket opp, og alle som hadde bidratt til arrangementet kunne senke skuldrene og være fornøyde med egen innsats.

Det ble en flott dag og en verdig åpning av kommunens jubileumsuke.

Salmen jeg velger...

Han er en trofast kirkegjenger Gisle Strandheim, og synes det er så mange fine salmer som blir sunget på gudstjenestene. Så det var ikke helt lett å velge en salme.

Han valgte en salme som han lærte tidlig og som han kjenner så godt, og det valget var: «Deilig er jorden, prektig er Guds himmel» ... *Takk Gisle, for ditt gode bidrag.

-aln-

Deilig er jorden...

Deilig er jorden, prektig er Guds himmel, skjønn er sjelenes pilgrimsgang. Gjennom de fagre riker på jordengår vi til paradiset med sang.

Tider skal komme, tider skal henrulle, slekt skal følge slekters gang. Aldri forstummet tonen fra himlen i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den, først for markens hyrder; skjønt fra sjel til sjel det lød. Fred over jorden, menneske fryd deg. Oss er en evig Frelser født.

Melodi: Schleskisk folkemelodi. Tekst: Bernhard Ingemann. År: 1850

Menighetsrådsvalgene i Kvalsund og Kokelv. Representanter i perioden 2019 - 2023

KVALSUND MENIGHETSRÅD: FASTE MEDLEMMER

1. Pål-Reidar Fredriksen

2. Anna Helena Mathisen

3. Jeanette Elise Huemer

4. Hanne Kristin Sara

VARAMEDLEMMER

1. Bente Synnøve
Olsen

2. Unn Vigdis Nilsen

3. Lene Renathe
Haneboe

4. Kristine Antonsen
Figenschou

5. Anne Marie
Johannessen

KOKELV MENIGHETSRÅD: FASTE MEDLEMMER

1. Roald Andreas Nilsen

2. Kjell Faste Sjo

3. Camilla Elisabet Nilsen

4. Tor Arne Taknes

VARAMEDLEMMER

1. Ann-Hege
Nikodemussen

2. Jorunn Klara
Eliassen

3. Jan Arvid
Johansen

4. Edmund Bernt
Henriksen

5. Astrid Serine
Johansen

Hammerfest menighetsråd

Medlemmer 2019 - 2023

1. Tom-Kristian
Tommen Hermo

2. Heidi Sætermo
Daae

3. Kjell Kristoffersen

4. Knut Harald
Karlsen

5. Even Hermann
Lund

6. Grete Holmgren
Kiil

7. Hans Mathias
Ellingsen

8. Frøydis Arnhild
Murberg

VARAREPRESENTANTER

9. Wenche Britt
Enochsen

10 Runar
Enoksen

11 Odd Arnfinn
Oskarsen

12 Tina Anneli
Navdal

13 Kim Adrian
Zahl

Busstur til Finland. JUNI 2019

Tekst foto: Anne-Line Nora.

Tradisjonen tro arrangerte menighetens «turteam» busstur til Karigasniemi, man kan godt si at neste tradisjon var at det for ørtende gang ble på en torsdag, og uten tvil si at tradisjonen deretter er kjent for alle de som har vært med på tur gang på gang- at på torsdag er dagens middag på Biepmu Cafe: Kjøttkaker i brunsaus med grønn ertestuing, grønnsaker og tyttebærsyltetøy.

Et lite stopp på Skaidi og så var alle påmeldte ombord. Det var både «betryggende» og artig da mannspersonen som kom på så hvem som var sjåfør, smilte, dultet bort i han og sa; «Hei Robin, godt at det e du som kjører, du e god sjåfør og kan veien, vi kjører trygt.» Kommentarer fra undertegnede: «Så bra, æ e bønnhørt».

Som i fjor var vårt første stopp på turen Stabbursdalen Feriesenter, her kunne vi ønske velkommen i senterets kapell til forpleining for både kropp og sjel. Før turdeltakerne kunne forsyne seg av mat og drikke, tok vår menighetspedagog Berit ordet og oppfordret til å synge for maten. Jaha, det var nok heller ukjent tekst for de fleste, men amen ble iallfall sunget unisont. Mat og drikke smakte godt- uansett.

Sanghefter ble delt ut, siste bolk i kapellet var sangandakten under ledelse av diakon Ingvill. Den damen er mangfoldig. Hun har iøre-

fallende sangstemme, har meget gode «organistferdigheter» og gav oss noen hjertens ord til ettertanke. En god påfylling for dagen videre.

Mat og drikke gav god energi, så undertegnede var opplagt og klar for å servere et rikelig utvalg av vitser i diverse kategorier. Turleder Ingvill dro til med historier av Helge Stangnes. Og da vi nu var godt i gang ble nye sanghefter utdelt og allsangen ljomet i bussen av velkjente gamle viser og slagere. Det som også burde ha blitt servert over mikrofonen var sjåfør Robin sine gode kommentarer og vitser. Neste år!

Det er ingen sak når en av turteamet, Berit, som nærmest er lokalkjent og er nesten fra Karasjok gav oss en habil guiding da vi passerte Karasjok og fra begge sider av elva, med hvor, hva eller hvem, og barndomshjemmet pekte hun ut for oss, pluss noen ekstra godbiter hun delte om liv og røre nedover elva.

Finland ønsket oss velkommen med sol og skiftende skydekke. Det var heller surt og kaldt da vi startet på morgenen fra byen. Tiden vi hadde til rådighet her i Karigasniemi var ca. en time. Så her var det bare å hive seg rundt å se hva som fristet og ha med seg hjem.

Like før vi ankommer Karasjok har jeg «plaget» turfolket med den samme vitsen, satser på dårlig husk, også fortelle de nye at det er

selvbetjening på kafeen, ingen kelner. Vitsen om direktøren og kelneren som jeg ynder å fortelle er på en annen side i bladet.

I Biepmu-Cafeen var alt som det pleide, velkjent. Nye finske eiere hadde overtatt, heldigvis smakte kjøttkakene med tilbehør like godt som tidligere. De som ønsket noe annet å spise bestilte det. En god kopp kaffe inne, og så gjerne hygge seg med en is og småprat ute på terrassen. Heldigvis var været litt kjølig, så den lokale myggen hadde en kjærkommen pause.

«On the road again»... retning Lakselv. Det er opplest og vedtatt at etter middagen er det middagslur, og den varer i hvertfall til Lakselv, pluss et par mil til, opplyste Ingvill.

Etterhvert ble summingen av stemmer lavere og lavere i bussen.

Klar for spørrelek, på med parykk, Ingvill og jeg «pyntet» oss før vi satte det i gang. Det var en ny vri denne gangen, men alle sammen fikk en av de eksklusive og delikate gevinstene, også sjåfør Robin.

Mil etter mil ... gikk unna, og en lang dags ferd var til ende. Turfolket gikk av der det passet, og hyggelig og artig var det å få alle de positive tilbakemeldingene - en alle tiders torsdag. Hjertelig takk!

Vår vittige og hjelpsomme sjåfør Robin Bjerring - tusen, tusen takk for trygg transport.

Tur teamet: Berit, Ingvill og Anne - Line.

Fortsettelse neste side

Pengegave til menighetens neste års busstur til Finland

Tekst foto: Anne-Line Nora.

Å få en slik glad-telefon fra kirkekontoret en heller grå dag i juli, gjorde dagen med ett mye lysere. Berit som var i telefonen meddelte at Nelly Nordnes inviterte diakon Ingwill og meg til å komme på besøk for hun ønsket å gi oss en pengegave som skulle øremerkes til menighetens busstur til Karigasniemi.

Det var ferietid så Ingwill var på ferie, og etter å ha avtalt tid møtte jeg Nelly i leiligheten hennes som bar preg av at hun var på flyttefot. «I midten av august skal jeg reise - og flytte til Tønsberg. Jeg har fått meg leilighet og skal bo i samme byggkompleks som datter Turid og svigersønn Bendik», fortalte hun.

Det er en sprek avgjørelse av en dame på 89 år. «Nelly, før du forteller meg hvorfor du vil gi penger til Finlands turen, vil jeg gjerne at du forteller meg noe om deg selv».

«Jeg har bodd i Hammerfest i nær 70 år. « (Jeg trudde at Nelly opprinnelig var hammerfesting, men den gang ei.) «Jeg er fra en bygd som heter Meiland i Kvæningen kommune, før hørte bygda til Skjervøy». Søskenene mine og jeg hadde en god og trygg barndom. Jeg ble konfirmert i Skjervøy kirke. Det var i november 1949 jeg kom til Hammerfest. Jeg fikk jobb på kafeen Dag og natt, det var Karl Larsen som eide den. Han var en god og snill arbeidsgiver.

Min første nyttårsaften i Hammerfest var jeg med så

mange andre på fest i Mehusbrakka, jeg husker jeg hadde nytt vippekjørt på meg som en dame som bodde på Meiland sydde til meg. Det her må du ikke ha i bladet. «Mja, - neida, æ får se på det.» «Og det var der og da jeg traff han Ludvig (Olaussen). Vi giftet oss 28. april i 1951. Vi fikk etterhvert fem gode, kjekke barn, tre jenter og to gutter.

Fra 1964 gikk jeg ut i arbeidslivet, var mange år på laboratoriet på sykehuset, to år hos Lyder i gavebutikken og 16 år på Samvirkelaget. Der hadde jeg ansvarsfulle stillinger i glass og steintøy - og elektrisk avdeling. Du må ikke skrive om alt det her». «Neida.» «Å være med i Sanitetsforeningen var en glede. Jeg ble tidlig medlem, og satt også som leder i syv år.

Nelly fortalte om et godt og rikt ekteskap hun og Ludvig hadde. Gleden over snille og

hjelpsomme barn, svigerbarn og barnebarn. Jeg spurte, lyttet og samtidig kunne jeg nyte kake og brødskeiv med noe godt på som hun hadde lagd og flere kopper kaffe.

Ludvig døde noen dager før deres 60 års bryllupsdag.

Hvorfor gi penger til menighetens busstur? For det første hadde hun ideen om og bestemte seg for å ha loppemarked i leiligheten og gi pengene fra salget til bussturen. Begrunnelsen var at hun hadde storkost seg med oss nå vi var på tur, vi hadde de mest artige innslagene på bussturer hun hadde vært med på. Det var aldri kjedelig. Humør, og god latter kjennetegnet oss tre ledere. Den hyggelige matpausen i kapellet som ble avsluttet med sangandakt. Pengegaven skulle være en oppmuntring til å finne på noe artig som alle hadde glede av på turen.

Vi skal gjøre vårt beste for å finne på noen sprell på bussturen neste år, og gi som vi pleier tullete gratispremier til alle, og sånn der.

Kjære Nelly, tusen, tusen takk for din gavmildhet, god forpleining og for at du delte så mange fine og spesielle opplevelser med meg. Jeg tenker at du har stått på i alle faser i livet - en dyktig, arbeidsom, omsorgsfull og flott dame.

De beste ønsker fra
Ingwill, Elena og Anne - Line
-aln-

Foto: Knut Karlsen

1. rekke fra venstre: Helen Planting, Hanne Marion Gaup Lein, Tore Gustavsen, Monica Lilleng Kjelsberg, Ragnhild Nakken
2. rekke fra venstre: Gerd Johnsen, Kirsti Eriksen, Randi Næss, Britt Olaussen.
3. rekke fra venstre: Ulf Lyder, Thor Torbjørnsen, Greta Larsen, Svein Bjørnar Nilsen, Bodil Rønbeck Johansen, Grethe Gebhardt, Jan Hilmar Halvorsen .

50-års konfirmant jubileum 2019

Av konfirmanter som ble konfirmert i 1969 var det 16 som møtte til markering av jubileet.

Lørdag 13.juli kl.18.00 var det først fotografering av jubilantene.

Fotograf var Knut Karlsen og etterpå ble alle ønsket velkommen av fungerende prest Aileen Zahl.

Hun holdt andakt med utgangspunkt fra bibelteksten Johannes 14 1 - 6 før alle reiste seg og sang "Hammerfest byen vår" da var det noen tårer som kom frem.

Så var alt gjort klart av Terttu i vigselskapellet, ferdig dekket bord

med snitter og kaker.

Aileen og Hans Arne hadde en del "stoff" fra 1969. Mye mimring ble det, og det så ut som alle koste seg.

Alle ble invitert til gudstjenesten søndag den 14.juli, der alle ikke hadde anledning å komme. Men de som kom fikk lov å presentere seg for menigheten.

Preken ble holdt av vikar prest Silje Halvorsen- en givende preken fra bibelteksten hentet fra Matt. 18 v 12 - 18

Organist under jubileet var flinke

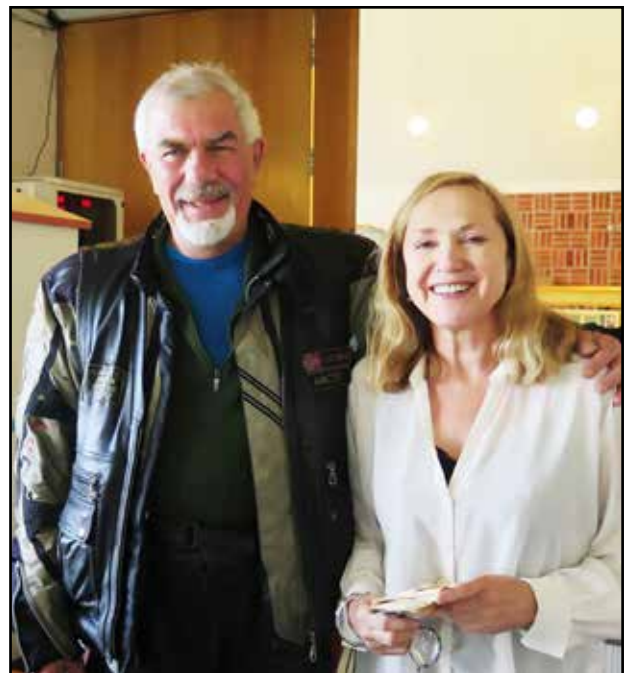
Elena Fredriksen.

Etter gudstjenesten var det kirkekaffe med snitter og kaker i vigselskapellet med fortsatt mimring og hyggelig stemning.

Må jo ta med at Gunnar Bolle som også var konfirmert i 1969 dukket opp midt under kirkekaffen og bidro med sitt humoristiske "vesen".

Takk til alle som bidro til at dette ble et fint arrangement.

Hans Arne Dahl

50 års konfirmanter 2019

Våren 2019 kom det innbydelse fra Kirkekontoret om 50 års treff. Den store overraskelsen var; er det virkelig 50 år siden vi ble konfirmert?

Helga 13. og 14. juli ble kullet som ble konfirmert i desember 1969 invitert til Hammerfest kirke som er byens vakreste bygning og som symboliserer byens stolthet.

Lørdag møttes noen spente konfirmanter opp i kirken kl 18.00 hvor det ble holdt andakt og hvor alle konfirmantene ble presentert. Kateketen holdt og en liten tale og vi sang bla Hammerfestsangen som alltid er like rørende.

Det ble tent lys for de som dessverre er gått bort. En høytidelig og vemodig stund.

Da første delen av samlingen var over ble vi invitert inn i sakrestiet hvor det var dekket opp med bord som var nydelig pyntet med blomster og lys. De lekreste smørbrød og kaker lå på fat og fristet oss.

Nå tinte vi skikkelig opp og prat og mimring ble mer og mer lystig. Spesielt hyggelig var det at det var konfirmanter både fra Hammerfest og Sørøysund (som det het da). Vi ble nærmere kjent med hverandre og spesielt for oss som var fra byen fikk vi et nærmere innblikk fra de som hadde bodd på internat i fjorden helt fra de var 7 år. De hadde ikke hatt det enkelt. Heldigvis er den tiden forbi.

Mange minner dukket opp etterhvert som vi pratet og det var spesielt artig hva vi husket best fra konfirmasjonsskolen. Det hyppigste minnet var nok om hvor nervøse vi var under høringen og hvor mange som besvimte. Den gangen

måtte vi pugge salmevers og bibelvers og de fleste av oss var nok mer interessert i andre ting. Ryktene forteller og at både en epleskrott og et bananskall hadde vært i luften under konfirmasjonsforberedelsene og at presten vår Natvig var den uheldige å få epleskrotten ikke langt ifra seg.

Vi var og nede og så i kirkestuen hvor konfirmasjonsforberedelsen foregikk. Det var ikke mye forandring å se der.

Det var heller ikke alle som fikk like fine gaver. Smykkeskrin, mamelukker, babydoller og smykker var vanlige å få.

Det var noen som ikke fikk det en gang...

Da kirken ble bygd og ferdigstilt i 1961 var vi syv år og vi hadde alle gode minner og fortellinger fra den tiden.

Flere av oss var født og oppvokst rundt kirken og kirkegården og ble en del av vår naturlige lekeplass.

Brakkene fra gjenreisningen etter krigen som lå tett opptil var og en del av vår lille verden.

Flere av oss har og hatt sommerjobb på kirkegården med Høwe som parksjef og Bertram Thomas-

sen som graver. Bertram fortalte oss mange historier og skrøner. Hva som var sant og ikke sant får vi vel aldri svar på. Han tok oss inn i en helt fremmed verden som vi er blitt mer fortrolige med i dag.

Mange gikk og på speideren der møtene ble holdt i et av kirketårnets rom. De gangene vi ikke hadde speiderleder lekte vi rundt i kirken. Søndagene tilbrakte en del av oss på søndagsskolen med fisker og stjerner som belønning.

Flere foreldre hadde oppdrag under byggingen av kirken.

Far til ei på kullet har og malt benkene både i kapellet og i kirken. Fargene ble laget fra bunn av med pulver. Det var en nitidig oppgave å få den rette nyansen.

Slik fikk vi en god tilhørighet til kirken og kirkegården vår.

Vi hadde tiden fra kl 18 til kl 20.30, og da «måtte» vi avslutte lørdagens seanse og hadde vi ikke blitt «kastet ut» hadde vi fortsatt der i flere timer. Vi ville selvfølgelig fortsette den gode praten og en del av oss gikk på en restaurant og mimret videre.

Søndag var vi invitert til gudstjeneste og møtte selvfølgelig opp også her. Vi ble presentert for menigheten og påfølgende kirkecaffe. Etter gudstjenesten fikk vi også anledning til å takke for et fantastisk flott opplegg og den gode bevertning. Alt var aldeles nydelig og vi skulle gjerne vært 50 års konfirmanter hvert år!

Tusen takk..

Med vennlig hilsen
Randi, Kirsti og Helen

KONFIRMANT I 1969

- og 50-årskonfirmant i 2019

Tekst: Monica Lilleng Kjelsberg

I avisa Finmarksposten ble to unge konfirmanter - Gunnar Bolle og Monica Lilleng - fra Hammerfest intervjuet den 6. mai 1969. 11. mai skulle konfirmasjonen stå. Undertegnede som er av de to intervjuede, må både trekke på smilebåndet, men også nikke anerkjennende til noen av uttalelsene fra sitt dengang femti år yngre jeg.

Intervjuet viser også at ikke bare har vi utviklet oss fra å være unge og lovende til å bli ganske så voksne og grå, men samfunnets utvikling over så lang tid reflekteres tydelig i intervjuet. Der hvor vi i dag ganske enkelt sier presten, brukes begrepet "geistlige" i intervjuet, og det er en gammelmodig beskrivelse av konfirmasjonen som få unge i dag ville kjenne seg igjen i. Mest av alt ser vi vel hvordan selve konfirmasjonen har endret form. Overhøringen var fryktet, og kunne medføre både fullstendig jernteppe og besvimelse. I intervjuet sier vi klart fra om at dette burde det bli en slutt på, evt. kanskje bare foran foreldrene.

Vi ser også at de to unge lever i en tid hvor mange unge var opptatt av samfunn og samfunnsspørsmål. Det var bare ett år etter merkeåret 1968, og vår plassering på venstresida er klar, samt at vi viser en anti-autoritær holdning til mye rundt oss. For eksempel sa

undertegnede:

"Vi må vise melding om vi er borte en dag. Det synes jeg ikke skulle være nødvendig- burde være såpass mye tillit gjensidig at man kunne melde fra selv". Gunnar følger opp med å si at han en dag "tok en tur på fjellet og var ute i Guds frie natur", men presten hadde ikke spurt hvor han hadde vært, så det gikk fint! Vi hadde hver vår prest - Gunnar gikk hos prost Berg-Hansen, og karakteriserer ham som "veldig grei, og han forstår seg på ungdommen" - samme mener jeg om res.kap. Tor Viste.

Vi syntes altså at prestene var kule, som man ville ha sagt i dag, men innholdet i konfirmasjonsundervisningen hadde vi mange meninger om. Ganske så kjepphøy sier f.eks. undertegnede: "...stort sett kan vi fra før det vi lærer. Jeg synes vi lærer for lite. Ville gjerne lære mer om andre religioner. Og kanskje mer om selve livet også. Litt mer om moraletikk og om dette å innordne seg i samfunnet, ansvaret man har i forhold til andre - til selve livet" - og Gunnar er enig. I ettertid vet man jo at det er selve livet det handler om i kristen konfirmasjonsundervisning, men det kan kanskje tenkes at vi dengang ikke fikk diskutere eller reflektere sammen over det vi lærte. Overhøringen stod som en skrekk der framme et sted, og gjorde kanskje at pugging gikk foran refleksjon. I prestens kommentar til intervjuet sier da også res.kap.Viste at "nettopp når det gjelder konfirmasjonen og undervisningsopplegget der, så er dette nå i støpeskjeen". Han viser også forståelse for at overhøringen er en stor påkjenning både for

konfirmant og prest, men at det er tvilsomt om man kan gå bort fra denne ordningen grunnet at menigheten i samfunnet bærer ansvaret for den kristne opplæring, og det hører til gammel tradisjon at menigheten skal gjøre seg kjent med den kristne oppdragelse som er gitt også under konfirmasjonsskolen. Hva overhøringen angår, fikk nok ikke den gode Viste rett.

Gunnar har senere blitt kjent som en mann i Hammerfest med mye humor og et stort komikertalent. Han viser spirene til det allerede i dette intervjuet fra 1969. Da intervjueren spurte om vi røkte, svarer Gunnar: "Ho mamma fant ei pipa på rommet mitt forleden dag - men ho sa ingenting - æ vet ikke - men presten røyke Rød Mixtur...".

Tidsånden viste seg også i kommentaren til bildene av Gunnar og undertegnede - jeg hadde langt hår, men Gunnar hadde det vi i dag ville kalle vanlig kort hår, men over ørene. Kommentaren er at "det kan være vanskelig å skille mellom Gunnar og Monica med den moderne frisyre, men det skal bli lettere, for Gunnar skal klippe seg til konfirmasjonsdagen"!!

Femti år er lang tid, det skal være visst!

KONFIRMANT 1969

— 50-årsjubileum

I vår kom det et brev fra Hammerfest Kirke med invitasjon til konfirmant-jubileum og jeg ble slått av tanken på at jeg faktisk er «gammel», eller godt voksen kan man kanskje si?

Årene er gått og for min del har jeg hatt et rikt liv med to barn, tre bonusbarn og seks barnebarn - og ektemann nummer to. Jeg flyttet til Trøndelag for 11 år siden og trives godt på landsbygda der, selv om lengselen etter Hammerfest til tider er stor. Nå er jeg så heldig at jeg har barna mine nordpå, i Tromsø og Hammerfest. I Hammerfest er det et «mammarom» som står klart til meg og det blir ofte besøkt.

Når invitasjonen kom bestemte jeg meg for at dette ville jeg være med på fordi det er en gyllen anledning til å treffe igjen de jeg gikk på skolen sammen med og ellers kjente fra byen. Vi som gikk på Fjordtun og var Sørøysundkonfirmanter har vært flink til å møtes med jevne mellomrom på klassetreff og planlegger et 50-årsjubileumtreff til neste år.

Lørdagen opprant og i god tradisjon som konfir-

mant kom jeg for sent og fikk ikke med meg starten av andakten, men rakk å være med på å minnes alle konfirmanter som er gått bort i løpet av 50 år. Vi avsluttet med å synge Hammerfestsangen før vi ble fotografert og kunne gå ut i kapellet hvor det var dekket nydelige bord. Det ble servert lekre smørbrød og kaker - og samtalene summet rundt bordene. Mange klemmer ble

utvekslet og gode historier fra oppvekst og konfirmasjonstiden ble delt, og vår prest Aileen refererte fra notater som blant annet prest Tor Jostein Viste hadde skrevet ettersom konfirmasjonsundervisningen skred frem. Hammerfestkonfirmanter hadde ukentlig undervisning halvåret før konfirmasjonen, mens vi fra Sørøysund hadde intensiv undervisning hver dag i juni og fram til konfirmasjonen 22. juni. Mener å huske at vi ikke syntes det gjorde så mye fordi da fikk vi dra til byen hver dag, også slapp vi som bodde på internatet å møte på skolen om ettermiddagen for lekselesing.

Søndagen møttes noen av oss til gudstjeneste hvor vi ble presentert for menigheten. En lys og fin gudstjeneste omkring konfirmasjon. Etter gudstjenesten var det kirkekaffe for menigheten med samme flotte oppdekning som på lørdagen.

Det er godt å være i Hammerfest kirke.

Tusen takk til dere som arrangerte jubileet for oss, det var kjempefint og dyktig gjennomført!

Med hilsen

Hanne Marion Gaup Lein
Sørøysundkonfirmant 1969

Sokneprestens hjørne

Jon Arne Tandberg

Din kirke - i en annerledes fremtid

Tidligere I høst ble det avviklet lokalvalg i Norge, til kommune og fylkesting. Samtidig ble det avholdt et annet - på mange måter historisk valg, nemlig kirkevalget. Historisk i år fordi årets kirkevalg var første gang det ble holdt kirkevalg etter at kirken ble selvstendiggjort fra staten. Selve avviklingen av statskirkeordningen i grunnloven ble gjennomført i 2012, men prosessen med å fullføre selvstendigjøringen av kirken med overføring av myndighet til kirkemøtet, ble ikke fullført før i 2017. Derfor var det i høst et historisk kirkevalg når det for første gang ble avholdt valg i Den norske kirke, - som nå er kirke på egne ben. Hva betyr dette? Ganske mye.

Kirkemøtet består i stor grad av de valgte bispedømmerådene som vi stemte frem i årets valg, det er dette kirkemøtet som skal stake veien ut for kirken mot fremtiden. Og veien mot fremtiden er nok både uviss krokete. For kirken har mange utfordringer. Vi er i en tid da vi ikke kan ta for gitt de tradisjoner som har bundet folk og kirke sammen gjennom historien. Vielser i kirka er færre, det er nedgang i dåpstallene og noe færre unge står til konfirmasjon. Dessuten er antallet på de som går jevnlig på gudstjenester på søndager, ganske så få i tallet. Det som fortsatt står sterkt, er gravferd. Med andre ord, hvis både tradisjonene og oppslutningen om gudstjenester i kirka med årene fremover

synker drastisk videre, så står kirka foran en ganske annen fremtid. Tradisjonene og gudstjenestekulturen er nemlig eksistensgrunnlaget for vår kirke. Koblingen mellom tradisjoner og gudstjenesteliv utgjør det vi ofte kaller folkekirken. En kirke som er åpen for alle, og som er til stede for folk i deres liv, både til høytid og hverdag og ved livets store hendelser. Det være seg både ved inngangen, utgangen og underveis i livet. Nå er ikke dette en utvikling som er kommet over natta, det handler om lange kulturelle endringer i samfunnet vårt. Skillet mellom stat og kirke er en slik endring. Faktisk er det en større endring enn vi knapt kan ane for oss som kirke. Siden Olav Tryggvasson hadde med prester og biskoper hjem til Norge fra England i 995, og bygde en kirke på Moster, så har kongemakten, først i den katolske tiden, så i den lutherske-protestantiske tiden, frem til våre dager i større eller mindre grad knyttet kirken til sitt konge/statsstyre. Når regningen en gang til slutt skal gjøres opp så har denne tilknytningen for kirkens del, kanskje vært mer til byrde enn gagn. Gjennom det tette forholdet mellom statsmakt og kirke, endte kirken til slutt opp som del av øvrigheten i samfunnet, sammen med lensmannen, doktoren, fogd og amtsmann. Det er på alle måter et godt stykke unna Jesu Kristi kirke slik den var på pinsedag, -med en gjeng med fiskere kalt til å være apostler og kirkens ledere. Vårt

store spørsmål nå, er hvordan skal vi være kirke for fremtiden uten båndet til statsmakten? Til det spørsmålet finnes det ingen fasitsvar. Men jeg er selv ikke bare ille til mote på grunn av talenes nedadgående tale. For vi er i 2019, og vi skal på egne bein stake kursen ut mot fremtiden - som Jesu Kristi kirke! Vår bønn er at det blir velsignelsens vei! Så er det opp til både deg og meg hvilken kirke vi får i fremtiden vi håpefullt ser frem mot. Derfor er kirkevalget vi nettopp har hatt viktig, og videre alle valg vi skal avholde i fremtiden. Kirken er nemlig de dømte medlemmene sin kirke. Det er vi selv så må stake ut veien fremover i den kirken vi ønsker å være med i og høre til. Kirken er grunnleggende sett Gud sin kirke. Den er satt på jorden for å være lys og salt i verden, for å vitne om den uendelig dype kjærligheten Gud elsker oss med, når Gud gir sin sønn Jesus Kristus til å vandre med oss. Ved inngangen, underveis og utgangen av livet. Ja, i Ham, Kristus, skal vi nå det evige himmellyset i himmelen, målet for alt liv - i Gud. Skal du ha noe å si for hvordan fremtiden blir i denne kirken, som skal gå veien mot fremtiden og vitne om troen håpet og kjærligheten, så må vi alle ta den i bruk, møte opp, være med, la livet fylles av nåden og kjærligheten fra Vårherre, så vi kan elske videre. For det er det, og bare det, som er fremtiden for kirken. - hver den som elsker er født av Gud og kjenner Gud.» 1 Joh. v.7

Min opplevelse av gudstjeneste og fellesskap på Slettnes

*- en reise med Gamle Mårøy i et vakkert landskap
og med en herlig følelse av tilhørighet med slekta mi*

På selveste apostlenes dag, søndag den 21. juli, inviterte Hammerfest kirke til båttur med Gamle Mårøy til Slettnes, og til gudstjeneste i kapellet der. En reise med Gamle Mårøy er i seg selv en attraksjon, restaurert av ivrige sjeler. Bortskjemt med godvær og sommerklemmer fra halve byen, var det likevel stort at været viste seg fra sin aller beste side da vi tøffet ut fra Nissenkaia.

Båten var så stappfull, at det var flere som måtte stå igjen på kaia da vi dro av gårde, så vi følte oss riktig så privilegerte der vi speidet ut mot Sørøya. Reisen til Slettnes var fantastisk, med verdens flotteste natur, som bare ble mer og mer spektakulær, etter hvert som ferden gikk til havs. En hyggelig start på turen var når Aileen og Elena delte ut melonbiter til alle - det satte oss i en sommerstemning, som vi tok med oss hele veien.

Vel framme, var det en deilig spasertur til kapellet, med blomsterenger av en annen verden langs veien - det var deilig å føle seg som en del av naturen. Mange tok nok sommerens bilde der i grøftekantene. Velforeninga på Slettnes v/ Asbjørn, tok godt imot oss. Vi fikk en fin orientering om Slettnes historie, som også i norsk sammenheng er unik. Kollekten

ble gitt til Slettnes bygdelag, som gjør en kjempejobb for å ta vare på stedet.

Min oldefar, Antoni Kvalsvik kom til Langstrand på 1800 - tallet fra Kvalsvik på Sunnmøre, som seminarist. Han lærte folket på Sørøya å lese og skrive, for å kunne lese Katekismen. Mon tro om han var akkurat her? Tenk å være i min slekts eget paradisi, i et område, som man antar har hatt bosetning fra ærverdige 9000 år før Kristus - det tok nesten pusten fra meg. Jeg følte meg nesten i ett med evigheten - en euforisk følelse!

Selve gudstjenesten sto også i stil med denne varme fellesskapsfølelsen, med vakker natur, slekt som skal følge slekters gang og skriften som også forsterket vår følelse av en tilhørighet. Temaet var Menneskefiskerne. Prest Halvard Johannessen vektla også fisket, som har vært eksistensgrunnlaget for Nord-Norge, og viste til Kivijärvis bilde Solon med torsk, for å visualisere kystfiskeren. Budskapet om håp og tilhørighet ble ytterligere forsterket da Elena Brovold stemte i med Petter Dass sin salme Det hender vel ofte, først i moderat tempo, men avsluttet med en herlig improvisasjon! Trampeklopp ble helt naturlig!

Selve nattverden har for meg alltid vært veldig høytidelig og litt skummel. Er jeg kristen nok til å ta imot nattverden? Her i kapellet på Slettnes ble nattverden en naturlig del av gudstjenesten, der de fleste deltok, og det ble en helhetlig og riktig opplevelse for meg.

Slettnes vel inviterte på kirkekaffe etter gudstjenesten, og den ble fortært på tunet i fabelaktige omgivelser. Vi hadde en knapp time etter gudstjenesten før båten returnerte til Hammerfest, så vi virret rundt i terrenget som en maurflokk, for å få med oss mest mulig av den herlige naturen, både i opplevelser og bilder. Blomsterengene der var så genuint ekte og vakre.

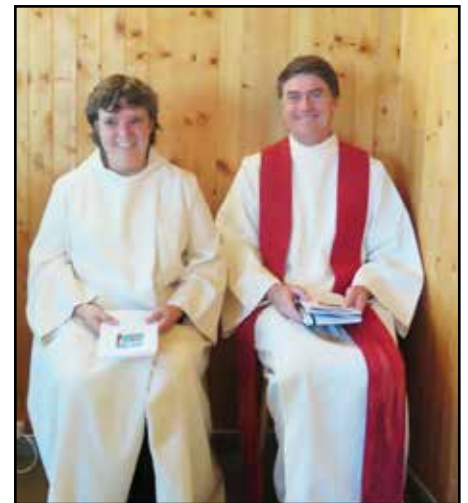
Like ved fergekaia lå de fire steinene med helleristninger, som ble funnet med utgravningene i 1991 og 1992, og selvsagt måtte jeg få med meg synet av disse. Det varmet om hjertet og skapte undring - her har våre forfedre levd, med sine tanker og drømmer. Vakkert!

Denne søndagen ble et minne for livet, jeg var full av opplevelser, og satt igjen med en andektig følelse.

Takk for en herlig dag!

Med hilsen Elin Olsen Herstad
Hammerfest/Jessheim

Nok en gang hadde vi strålende timer på Slettnes. Spaserturen fra kaia til kapellet tur/retur er en rik sanse opplevelse. Hilse på «velkomstkomiteen», alt var ordnet, ja, alt var ved det samme gode som tidligere.

***** Hjertelig takk til «komiteen».**

Til kaptein Thorkildsen og hele hans hyggelige crew, tusen takk for en trivelig, fornøylig og behagelig tur med Gamle Mårøy.

Kirkehelg på Slettnes

Slettnes bygdelag har hatt som tradisjon å invitere til kirkehelg hver sommer. Denne tradisjonen har pågått i mer enn 30 år. Til å begynne med var det stort sett bygdefolket som deltok, med innslag

av noen fra Hammerfest som fulgte med presteskyssen. Seremonien har alltid blitt avsluttet med kirkekaffe, stelt i stand av ivrige folk i bygdelaget. Det har alltid blitt servert vafler, som seg hør og bør i en sånn anledning.

For 2. året er arrangementet i år med i programmet for Hammerfestdagen, og for 3. året på rad har Gamle Mårøy vært innleid som presteskyss. Med sin passasjerkapasitet på 84, har det vært en merkbar økning i besøkende i kirka. I år var det full båt, og deltagere på gudstjenesten var 60 stk., noe som fyller godt opp i benkeradene som har plass til 90. Dessverre så kom ikke alle seg med båten, og det sto en lang rekke med folk igjen på kaia i Hammerfest. Dette tyder på at det er stor interesse for arrangementet, og for turen. Bygdelaget ønsker velkommen også den tredjedelen av de besøkende som er med bare for turen, og benytter anledningen til bygdevandring, familiebesøk eller en kort fjelltur.

De to siste årene har også representant for bygdelaget startet seremonien med å ønske velkommen til Slettnes, samt fortelle kort om stedets historie. Denne er noe unik med bla. noe av Norges eldste registrerte bosetning, som skriver seg 11000 år tilbake, der man også kan besøke noen av de mer enn 200 registrerte tuftene. Noen av disse er utgravde og intakte. Eller man kan besøke helleristningene i samme område.

Asbjørn Nilsen Slettnes bygdelag

Adjø ...

Det triste med å si god dag, er at vi må adjø på et tidspunkt. Å miste et menneske som betyr noe særskilt, er som å miste en del av seg selv. En blir mer intens klar over hvor skrøpelig og midlertidige alle våre nære og menneskelige forhold er.

Ofte forstår vi ikke hva folk betyr for oss før de er borte, kjenner ikke en tings verdi før vi har mistet den. Livets gave er uadskillelig knyttet til vissheten om døden. Ikke på noe annet vilkår er livet skjenket oss.

Det er bare når vi innser at livet er midlertidig at vi virkelig forstår hva som er viktig. Snart er det andre menneskers tid, og vår egen er borte.

Å stå fremst i rekken av sin generasjon gir livet en ny dimensjon. En ny epoke starter på mer en en måte. Men først gjennomleves sorgen på nytt, gang på gang, før vi frigjør oss fra den livs epoke som er avsluttet, og vi får mot og kraft til å starte på en ny.

Sorg er den pris som er satt på alt av stor verdi. Når sorg og smerte når oss, kan vi velge å ignorere, rasjonalisere eller fornekte den. Men bare ved å anerkjenne vår lidelse høster vi av sorgens frukter. Bare ved å bearbeide vår sorg opplever vi varig forandring og frigjørelse.

Sorg over at noen dør, er det nærmeste døden kommer oss mens vi lever. Sorgen er en avgrunn vi må forholde oss til, og i avgrunnen skuer vi vårt savn, vår sårbarhet, svakhet og styrke, - og vår egen dødelighet.

Det er sagt om sorg at det er den prisen vi betaler for vår kjærlighet, for vårt engasjement i andre mennesker. I så måte er sorgen et privilegium. Et uttrykk for vårt menneskeverd.

Kilde : Alene med tankene.

Allehelgensdag for barn

Hva skjer når noen dør? Får man middag i himmelen? Er det farlig å sove? Et barn har tusen spørsmål og ofte kan det være vanskelig for oss voksne å vite hva vi skal svare.

LØRDAG 12. OKTOBER 2019 kl. 12 - 15 markerer vi allehelgensdag for barn i Hammerfest kirke.

Vi vil:

- Spise sammen
- leke sammen
- fortelle barn hva som skjer når noen dør - om døden - om begravelsen
- la barna komme med sine spørsmål og betraktninger om døden
- tegne

- ha avslutning der vi tenner lys for de vi kjenner som er død

Mulighet for gruppesamtale for de voksne.

Arrangementet organiseres slik at vi ønsker at barnet/barna kommer sammen med en voksen.

Dette skjer i menigheten?

BABYSANG

Sangstund i kirkestua torsdager kl 12.00. For babyer som er hjemme med foreldre. Vi samles til sang, prat og formiddagsmat. Mulighet til å stille og mate barna.

Oppstart 5. september

KNØTTESANG

Onsdager kl. 17.30-18.15 i kirkestua. For barn 1-5 år sammen med voksne.

ADVENTSKALENDERE

2- og 3-åringer inviteres til å få adventskalender i kirka onsdag **13. november kl 17.30.**

ALLEHELGENDSdag FOR BARN

Lørdag 12. oktober kl 12-15. Allehelgensdag for barn i kirka.

4-ÅRSBOK

Alle 4-åringer inviteres til gudstjeneste **søndag 15. desember.**

HUMOR

Direktøren og kelneren

Den unge direktøren ville gjøre inntrykk på sin vakre sekretær. Han ba henne ut på middag på byens beste restaurant og sa til kelneren: «Skilpadde suppen må serveres kokende, biffene nesten gjennomstekt, melonen må være iskald og bærene skal drysses med ekte vanilje. Og husk for all del at rødvinen må holde værelses temperatur, og portvin til desserten må være av gammel årgang.

«Ja, vel, sa kelneren, men kan jeg da spørre om en ting. Skal tannpirkeren være i eik, gran eller mahogni?»

På ferie i Oslo

Det var nordlendingen som var på ferie i Oslo. Da han kom forbi et hus stod det på døra: Ring på her. Og det gjorde han. Det kom ut en gretten fyrig spurte hva det var.

Hvorpå nordlendingen svarte at han gjorde bare det som stod på døra.

«Å ja, svarte østlendingen, jeg hører du er nordfra. Det er vel der de dyrker idioter».

«Ja, det kan vel hende det, svarte nordlendingen, men her er det bare å trykke på en knapp så spretter de ut».

Fra boken

HVIL DERE LITT

av FREDRIK WISLØFF

Fil 3, 13: VELSIGNEDE

EVANGELIUM: Du har lov til å glemme! Synden som ligger bak deg, er skjult i Kristi blod.

Du kan til og med takke når tanken streifer den i erindringen, takke for syndenes forlatelse.

Gud har glemt den! Også du har lov å glemme.

Hellige advarsel: Vokt deg for i hemmelighet å holde fast ved det gamle. Bli løst fra fortiden i hjertet ditt.

Eller er det bare i det ytre du har brutt med det gamle livet, mens hjertet ennå henger fast ved det?

Hør dette: Glem det som ligger bak!

Ellers kanskje du ikke når målet.

Herren selv skal gå foran deg. Han skal være med deg. Han svikter deg ikke og forlater deg ikke. Vær ikke redd og mist ikke motet!

5. Moseok 31-8

Tenk å få bære en spir ...

Tenk å få bære en spir i seg. En liten spir, som vokser og blir til liv.

Tenk å få kjenne det første livstegn, en liten fot som sparker, - en hånd som fomler i mørket

En gang skal foten trå vanlig jord.

En gang skal den vesle handa ligge i di.

-ukjent.

Kan en gammel gravstein fortelle?

Av Monica Lilleng Kjelsberg

Kan en gammel gravstein fortelle? Selvsagt både ja og nei, alt etter gravsteinens alder og tilstand, og hvor mye de etterlatte valgte å opplyse på den. Jernkors, gravplater, steiner og monumenter forteller om kjærlighet og sorg, om tid, samfunn og sosial klasse. Kirkegården i Hammerfest er en perle, og forteller oss om den gamle byen som var, om noen av dem som bodde der, og selvsagt om byen nå. Den knytter oss på så mange vis til fortida.

I min oppvekst i byen gikk en venninne og jeg ofte innom kirkegården når vi var på gåtur. Vi snakket sikkert mest om ting som tenåringer er opptatt av, men en gang fikk vi øye på en gravstein som vi straks fattet interesse for. Den hadde et porselensbilde av en ung mann, og teksten stod på tysk. Takket være dyktige lektor Leif Alstadhaug kunne vi en god del tysk, og leste teksten på steinen uten problemer:

***Her hviler vår eneste,
uforglemmelige sønn
MARTIN BRUNO WONDRAK
død etter en vanskelig
operasjon på åpent hav
i sitt 23. leveår - den 11. juli 1936
Hans dypt sorgende foreldre***

Porselensbildet viste en ung mann med pene trekk. Det virket som han så mot oss på et rolig, forsonet vis. Litt tenåringsromantiske ryddet og luket vi rundt graven hans, og plantet til og med en blomst. Foreldrenes sorg over enebarnet som døde bare 23 år gammel traff oss rett i hjertet. Vi fablet om hva som kunne ha skjedd - hadde han arbeidet på et cruiseskip, og blitt syk eller skadet seg? Cruiseskip hadde jo leger om bord, og de besøkte Hammerfest også før krigen (at den unge mannen døde før andre verdenskrig gjorde oss nok mer vennlig stemt enn om det hadde stått at han døde under krigen). Vi var litt usikre på tolkningen av «einer schweren operation auf hoher See» kunne ha betydd at han hadde vært med på en vanskelig arbeidsoperasjon til havs - det kan vel fortsatt kanskje tenkes, men gitt at det var før krigen tolket vi det som om han hadde blitt akutt operert og ikke overlevd det.

I årene som har gått har jeg alltid luket litt rundt akkurat denne graven. Den er 83 år gammel nå, men har holdt seg godt. For ikke mange år siden ble porselensbildet skadet, og kan komme til å falle ut.

Jeg så på flere gamle gravsteder denne sommeren. Der var tollbetjent Anton Erasmus Schnabel, død 1865. Der var Olga Johnsen, død i 1924, som jeg visste var i min familie. Der var også Cato Olsen, skutt av tyskerne 2. november 1944 i en brutal og tragisk hendelse som også kunne ha tatt livet av en annen ung mann som senere ble en god venninnes far.

Jeg er nok ikke den eneste som har ruslet rundt på den vakre, stille kirkegården og tenkt på både før og nå. Og når det gjelder nå: Hva gjør man med de eldste gravene på en kirkegård som den vi har i Hammerfest? Er jernkors, plater, gravsteiner og monumenter av høy alder noe å ta vare på? Bør de, nettopp fordi Hammerfest ble utslettet i 1944, sees på som historiske minner og av den grunn tas vare på? Graver flest blir slettet

etter en tid, og slik må det nok være. Men man kan ta vare på noe, særlig hvis man har mistet så mye. Kvænangen kommune valgte på 1990-tallet å bruke litt penger på å sandblåse og restaurere noen svært gamle gravminner av støpjern. De ligger alle rundt den vakre gamle trekirken fra 1856, en av de kirkene nazistene ikke brente.

Kirkegården og kapellet stod der mens flammene farget Hammerfest blodrød i 1944. Kapellet er fint, mens tidens tann tærer på de gamle gravsteinene og monumentene. Burde man ikke ta vare på noen av de fineste av dem, slik at hammerfestinger kan rusle der også om femti år og sende tollbetjent Anton Erasmus Schnabel en tanke, og undres over hvordan han hadde det i Hammerfest før 1865? Noen historiske minner på en vakker kirkegård betyr røtter for dem som lever nå, og etter oss..

ETTERTANKE

- Å hoppe etter Wirkola

ANNE GRETE LISTRØM. PREST.

Min barndomshelt var Moses. Som seksåring gråt jeg mine modige tårer når han urettferdig nok ikke kom inn i det lovende land, etter å ha drasset på et sutre folk av dimensjoner i en nitrist ørken i 40 år. Er det mulig? Jeg var ordentlig sint på Gud, og Anne de Vries' barne bibel ga på ingen måte noen overbevisende grunn til at Moses skulle straffes på denne måten (syntes jeg).

Josva stakkars, det var bare han som kom etterpå.

Og kanskje følte det akkurat sånn for Josva også? At han var den som bare kom etter den store Moses? Han som til og med har gitt navn til det mosaiske trossamfunn, fordi han står så sentralt plassert i jødisk tro.

Å hoppe etter Wirkola, sier vi, når vi skal fortelle hvor vanskelig det kan være å følge etter en usedvanlig begavet forgjenger.

Og hvem har ikke opplevd det?.

At man kommer etter noen som var så flinke, så godt likt, som hadde så god oversikt og dreis på alt, og da får man jo akkurat den vonde følelsen av å skulle hoppe etter Wirkola.

Eller overta israels- folket etter Moses. Altså gjøre noe veldig, veldig vanskelig.

Da er det lett å miste motet. For ingenting er så lettmistet som mot, dessverre.

Så blir det sagt akkurat det som sies skal, til Josva i dag.

Ovenfor denne oppgaven som virker mange nummer for stor, så får han forsikringer om at det finnes noe som er spørre enn både han og Moses.

Det finnes en veiviser, og ikke minst et reisefølge, som han kan sette sin lit til. Josva står i en rekke av mennesker, han løper på en måte stafett, og nå er det hans tur til å ta pinnen og sette fart. Men han er ikke alene, det er en lang rekke han står i, og på et vis er både de som har tatt en etappe før han og de som skal gjøre det etter ham, også med.

Han skal gi pinnen, etter Loven, videre. Også skal han stå sentralt plassert når Gud skaper historie. Herren hans Gud som er med ham overalt hvor han går.

Denne siste forsikring trenger vi virkelig - alle vi som fortsatt, på forskjellig vis, er med på Guds stafettlag her i verden.

Kilde : Vårt Land.

Hausten er i meg

Hausten er i meg.

Eg høyrer han syng.

Men enno skin farge frå lauv og frå lyng.

I moll tonar hausten si salme.

Han syng om ein summar

som gjekk og er slut,

om snø som skal gøyme

kvart fjell og kvar nut,

om blomar og blad

som skal falme.

Hausten er i meg .

Det mørknar så smått.

Og alt det som blømte

vert vissent og grått.

Frå skog og frå hjarte drys tåren.

For noko er slut

men det vaknar på ny

når vinteren er over

og vårlys skal gry

og sevje skal stige om våren.

Aud Halsen Myhre.

Et lys i mørket

Det er fint å kunne tenne et lys. Lyse opp det hjørnet der vi bor, i stedet for å klage over mørket. De lys vi tenner, skinner også til vårt eget beste. Et ord som kommer fra hjertet, går til hjertet. Når vi klarer å fange det positive, blir selv det negative bedre. Det gjelder å glede seg over det vi har, i stedet for å klage over det vi mangler.

Det er en større tilfredsstillelse å interessere seg for de skiftende årstidene enn å være håpløst forelsket i våren. Når jeg ser ut av mitt vindu, ser jeg en masse trær. Det er høst. Lyset skinner på noen av bladene, og det er fargesprakende vakkert. Enkelte ganger blir en overveldet av takknemlighet ved slike syn. Og føle at vi alle har et ansvar for å ta vare livet vi har og livet vi har rundt oss.

Føl deg vel

Føl deg vel, føl deg ikke ensom. Solen skinner på deg om dagen - månen og stjernene reflekterer sitt lys på deg om natten. På denne måten blir du elsket av dine omgivelser med en uopphørlig lysende kjærlighet.

- Bevar denne kjærligheten i dine håp og husk å ta den -med i dine bønner.

— Johanne Domenech.

Okhaldhunga times - mai 2019

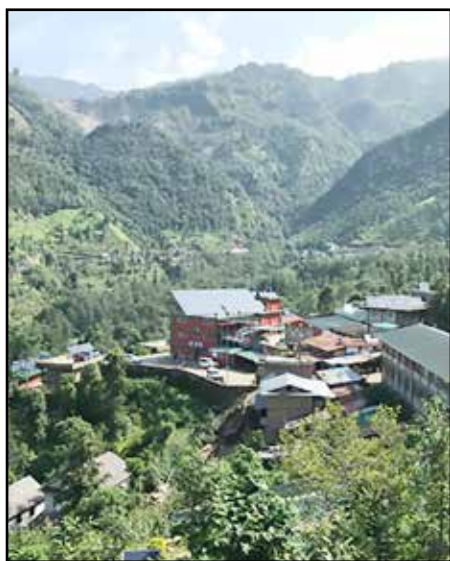
Kristin og Erik Bøhler

Foto: Helge R. Johnsen

Vi kommer fra Bærum, men bor og jobber nå i Okhaldhunga i Nepal. Vi har tre voksne sønner. Kristin er utdannet barnepleier og menighetssekretær og har ansvaret for sosialkontoret og ernæringscenteret i Okhaldhunga. Erik er utdannet barnelege og er overlege på sykehuset i Okhaldhunga. På 80-tallet jobbet vi for for Santalmisjonen i Bhutan. I Okhaldhunga Times skriver vi om arbeidet vårt ved sykehuset og de menneskene vi møter.

Monsunen är i full gång och ni har kanskje læst eller hørt om att Nepal har blivit hårt drabbat av både översvämningar och jordskred.

Värst har det varit i södra Nepal men också Okhaldhunga har drabbats av mindre jordskred som stängt av vägarna och gjort det svårt att både ta sig till och från sjukhuset. Själva sjukhusområdet har dock inte haft några större problem av regnen.

Se de små

I Okhaldhunga så har vi mor - barn avdelning ihop på second floor som det heter. 4 kuvöser står strategisk placerat med glasvägg så att man kan kika in från sjuksköterskeexpeditionen.

Men sjuksköterskorna har många patienterna att ansvara för, ca 22 mödrar varav kanske hälften har nyfödda barn, och kuvösborna. Alla får en bedömning var 2-4 timme så det blir många kontroller per arbetspass. Det gör också att det inte är möjligt att bevaka kuvöserna kontinuerlig och i en del fall är det inte nödvändigt. Men för de mest prematura eller sjuka nyfödda är kontinuerlig övervakning helt nödvändigt.

Små prematurer har omoget andningscentrum och "kan glömma att andas" och sjuka nyfödda har också en benägenhet att plötslig få andningsstopp. Om man inte upptäcker och stimulerar eller hjälper barnet att komma igång med att andas igen, så kommer dom ofta inte igång igen och avlider.

Vi har nu fått en ny fin mätare som är så liten och mjuk att den kan sitta på barnet kontinuerlig. Fortfarande har vi bara en sådan apparat och ibland används den även i samband med kontroll på andra barn, men den är ett steg i riktning att förbättra säkerheten i kuvösvården ännu ett snäpp.

Hosta

I sommarmånaderna är det många som får luftvägsinfektioner. Många små barn kommer med hosta och andningssvårigheter. Men i strömmen av snuva, virushosta och lunginflammationer finns det några som har en lite annan historia som man måste fånga i tid.

Denna lilla drygt 2 mån. gossen hade kommit långväga för att barnet hade hostat några dagar och haft feber som så många andra. Han hade fått antibiotika via lokalt sjukhus ett dygn, men de skickade honom vidare till oss då han inte kunde äta så bra pga av hosta. På morgonronden såg barnet ganska fint ut, men mamman ho-

stade så hon blev alldeles röd i ansiktet och kunde inte sluta. Då kom det fram att modern hade hostat i mer än 15 dagar, och vi blev oroliga för att det kunde vara kikhosta. Barn i Nepal har ett vaccinationsprogram som är bra, och där de första vaccinerna ges redan vid 6 och 10 veckor, i Sverige har vi första vid ca 10-12 veckor. Så vår patient hade redan fått två doser av kikhostevaccin, vilket kan ge ett lindrigare förlopp om man blir smittad. Vi startade både mor och barn på antibiotika för man vet att om man inte får behandling tidig i förloppet så bildar kikhostebakterien några giftämnen som dröjer kvar i kroppen i 2-3 månader och som ger den karakteristiska hostan med kikningar som hos dom minsta kan bli så kraftiga att de får neurologiska skador av sina hostattacker och även avlida. Efter en dryg vecka hade situationen stabiliserat sig; modern var betydligt bättre och barnet hade mindre allvarliga hostattacker som han kunde hantera utan att behöva extra oxygen.

SAKER SOM LIGGER UR LED

Axlar

Under sommaren har vi haft flera patienter som fallit och fått axeln ur led (luxerad). Två av dem hade väntat väldigt länge med att söka, 23 dagar resp 3 månader efter skadan, och det är då väldigt svårt att få leden/axeln på plats igen. Båda behövde sövas för att vi skulle få dem på plats, men då lyckades det.

Hon är från en by ett par dagars resa norrut från Okhaldhunga. Tre månader hade hon väntat på att axeln skulle bli bättre av sig själv men till slut övertygats att söka på sjukhuset

Efter flera försök fick vi till slut axelleden på sin rätta plats.

Patient och anhörig så nöjda med att ha axeln på plats att de ville ha ett foto på hela teamet

Medfödd höftledsluxation (no. hoftleddsdysplasi)

Barn som föds på sjukhus kontrolleras sedan länge för att se att höftleden ligger bra på plats. Skulle den ligga ur led är det relativt lätt att åtgärda genom en speciell skena när de är nyfödda medan besvären av en höft som ligger fel när man kommer upp i åren är betydande. Den här flickan är född i hemmet, med en normal förlossning, för fem år sedan. Hon har varit sen med att lära sig gå och nu kommer man till sjukhuset med henne när hon är fem år, för att man tycker att vänsterbenet inte växer som det ska. Det visar sig att det inte är benet som växer dåligt utan just höftleden som inte utvecklats som den borde så att ledpannan inte omfamnar ledkulan utan istället "kryper" ledhuvudet uppåt med en synbar benlängdsskillnad som resultat.

Luxation i mellanhanden
Handen är en väldigt komplex konstruktion med mängder av små ben, ligament, senor

och andra strukturer som stabiliserar och möjliggör för oss att utföra både finmotoriska och kraftfulla rörelser. Vid ett falltrauma är det vanligaste att något av benen bryts i handled eller hand men ibland blir det en kombination av fraktur och luxation. Den här mannen hade fått en sådan frakturluxation i mellanhanden i samband med en trafikolycka ett par veckor innan han sökte

på sjukhuset. Han blev opererad och gipsad och nu får tiden utvisa om det hela vill läka. Blodförsörjningen till dessa små ben är skör även i vanliga fall och vid en skada som stått såpass länge innan operation är det ännu större risk att den stängts av så att frakturerna inte kan läka.

Osteomyelit

Den här tjejen skrev Erik och Kristin om i juni månads OT. Hon hade då väntat ett par veckor på operation för en kronisk beninfektion och blev opererad under vår första

vecka i Okhaldhunga. Nu kom hon för återbesök efter 6 veckor. Beninfektioner är envisa saker och hon står fortfarande på antibiotika och kommer att göra det ett bra tag till, men hon mår bra nu, har ingen värk i benet, går och springer utan smärta och har inget sår som varar sig längre. Nu hoppas vi och ber att den positiva trenden fortsätter och att infektionen läker ut helt.

Kunskapsöverföring

Vi har lärt mycket av att arbeta på Okhaldhunga sjukhus. Så har också många av de doktorer som roterar in på sjukhuset som del av sin vidareutbildning gjort. En annan grupp som höjer sin kompetens och får viktig klinisk erfarenhet är sjuksköterskestudenter. En grupp som har varit här nu under sommaren för att höja sin kompetens är de health officers från lokala health posts som finns i regionen. Denna gång var det 12 personer som i ett samarbete med Nick Simons Institute gick en två månaders intensiv kurs med klinisk och teoretisk undervisning. För ca tre veckor sedan hade de sina skriftliga och praktiska examinationer och samtliga klarade dem fint och gick tillbaka ut i byarna fulla av nya erfarenheter och befast kunskap.

Gemenskap

Vi som familj sätter väldigt stor pris på att få vara en del av den gemenskap som är här på sjukhuset, både den som är innanför sjukhusväggarna, men också det vi både vuxna och barn får uppleva av spontan lek med boll i olika varianter, middagsbjudningar, spelkvällar och inte minst Sangati-bibelgrupper hemma hos varandra. Det är värme och en direkt inkludering av både barn och vuxna som är en nåd att få del av.

Bibelgrupp

Kvinnogrupp

Våra barn har fått glädjen av att nästan varje gång vi har varit här, få ha Kristin och Erik som extra bästeföräldrar eller Kikki och Pippi som man säger på det lokala raispråket. Men i år var nog sista gången att vi får ha dem som mentorer och Kikki-Pippi här på plats tillsammans med oss i Okhaldhunga. Vi är oerhört tacksamma för allt det vi har fått av dem på så många olika plan, och för oss kommer alltid Okhaldhunga att vara starkt förknippat med Kristin och Erik.

Men det kommer arvtagare efter dessa giganter, och vi hade sådan tur att de kom på en snabbvisit till Okhaldhunga sista veckan innan vi skulle åka. Sally och John Padget är ett australiensiskt par som har ett tidigare långt Nepal-uppdrag bakom sig och nu har som plan att arbeta i Okhaldhunga under de närmsta 5-6 åren. Vi fick glädjen av att umgås under några dagar både på sjukhuset, sangati, luncher och vandringar. Ett varmt och härligt par som kommer att ta vid det viktiga arbetet som bedrivs här.

Nu är vi nyss hemkomna till Sverige och snart är det dags att träffa Erik och Kristin för att lämna över stafettpinnen till dem igen, tacksamma för alla starka och fina upplevelser vi haft i Okhaldhunga i sommar.

Sally och John Padget

Familjen Övregaard

Vill man stötta arbetet vid Okhaldhunga sjukhus kan man använda Normisjons kontonummer: 1503.02.13537 och märka överföringen med «Okhaldhunga». Du kan också gi en gave med kort her.

Gaver til menighetsbladet

Torunn og Kjell Kristoffersen
Kjell Solvang
Nelly B. Nordnes
Helge Holmgren
Nils Aksel Danbolt Mjøs
Ruth Bernhardsen Andersen
Solveig Løkke Knudsen
Rigmor Brataas
Eva Karin Henriksen
Liv Aurheim Johnsen
Reidar Røstvik
Randi Johansen
Reidar Kvalvik
Bodil og Eyvind Moberg
Grete Holmgren Kiil
Grete Wold
Reidun og Bengt Holmgren
Birgit og Kjell Valle
Sonja og Harald Håkonsund
Nancy Adolfsen
Wenche Abrahamsen
Ann-Mari Johnsen og
Odd-Wiggo Mauno
Ingeborg og Jakob Holmgren
Anne Lise Huemer
Harry Johansen
Dagfinn Nicolaysen
Randi og Astor Johansen
Wenche M. Tollefsen
Astri Sandnes
Eva og Ole-Harald Sjøtun
Bodil K. Johansen
Berit Reite Nilsen
Karin Solstad
Margot Eli
Fam. Thor-Aron Simonsen
Kirsti S. og Ferdinand Nilsen
Ellen Berg-Hansen
Inger Marie Albrigtsen
Anne Lise Larsen
Dag og Gerd Mona Eriksen
Kirsten og Svein Tore Jakobsen
Ingrid Bøe Pedersen
Gunn Vaseli
Anne Kari og Gustav Engedal
Carita og Hans Erling Haugen

Irene Engedal
Ragnar Olsen
Kari Nes
Ada og Bjørnar Hansen
Hans Edv. Bentsen
Tone og Jens Arne Pedersen
Randi Solli Pedersen
Torbjørn Nilsen
Frank Ove Sahlberg
Andreas Mølmann
Eirik Arne Eliassen
Ole Ingvald Hansen
Helga Dahl
Edith Rønquist
May-Britt Løveid og
Jørn Arild Hansen
Elin Røberg
Turid og Egil Thomassen
Berit Svanholm
Marianne Mathisen
Kjell Faste Sjø
Aili Holm
Bente Jensen og Per Paulsen
Eva Milch
Per Arne Johnsen
Paula Brun Larsen
Siv Karlstad
Inger H. Jensen
Margot Pedersen
Anita og Thomas Småvik
Svanhild Paulsen
Gerd A. Mauno
Solbjørg Johansen
Margot Lyngvoll
Liv Hilde Risvåg
Kjell G. Planting
Per Heggelund
Arnhold Mattson
Frank Negård
Bjørn Mortensen
Turid K. Andreassen
Ragnar Jørgensen
Arna Sundby
Karin Marie Svendsen
John Wahl
Gunnar Rønquist
Fam. Erik Lemika
Antje Boeckmann
Trond Skancke
Asbjørg Gamnes
Karstein Teigen
Grethe Johansen
Randi Hellerud
Svein Olav Pedersen
Elsa og Roald Henriksen
Anne Marie og Stein Larsson
Gerd og Odd Selnes
Jenny Brovold
Svein Erik Planting
Ulf Hansen
Oddvar Linnes
Kurt og Sissel Johansen
Marit Eriksen
Sissel og Trond Alsen
Erna Jørstad
Gunn Dahl Nilsen

Unni Mikkola
Borgny K. Hansen
Paula Nyrud
Terje Rønbeck Johansen
Hildegunn Hansen
Reidun Rognlid
Britt Strandeng
Leif Løkken
Kitty Pettersen
Tove Røeggen Hansen
Aslaug Baumann
Carin Bratuz
Torill Bjørgve Gellein
Roy Birger Johansen
Turid og Tore Helge Hansen
Anne Frønning
E. og O. Martinsen
Vivian Rasmussen
Gunnar T. Holm
Arna Kvalsvik
Asbjørg Pedersen
Jorunn Johannessen
Karin Andersen
Else Marie Svendsen
Inger-Britt Nilsen
Gerd B. og Per Spein
Anny Bjørklund
Ellen M. Tronstad
Helene Edv. Vollen
Rigmor Bårdsen
Ragnhild Bredal Hansen
Karin Mauno Johansen
Petra Olsen
Kirsten Altmann
Ella Kristensen
Ann Lisbeth Ingebrigtsen
Herlaug Rebbestad
Oddrun og Harold Nilsen
Anne Frønning
Anbjørg Marthinsen
Randi Hjertø
Liv Aas
Berit Skadal
Sigrun og Knut Olsen
Anne-Lise Larsen
Ingebert og Reidun Johansen
Randi M. Karlsen
Gerd Ingebrigtsen
Ragnhild Myhre
Synnøve D. Nilsen
Signe Grønn-Vannbakken
M. og H. Øya
Dagrun Hætta
Ruth Bernhardsen Andersen
Torild Sivertsen
Per Valved
Lillian Nora
Unni Mauno
Elin Wennberg
Roar Jensen
Walter Pedersen-Leijon

**Tusen takk for gaver
til menighetsbladet,
totalt**

kr. 42 000,-.

www.batogmotor.no - Havneveien 30/32
Telefon: 78 40 77 50 - Telefax: 78 40 77 60

Tlf. 78 42 17 00

HLF Hammerfest & Kvalsund

Et lokallag i Helsestremmedes Landsforbund

For deg som vil noe.
Tlf. 78 40 79 00 - www.accountor.no

- helt i nærheten
- MIDT I SENTRUM -
Tlf. 91249954

- frodige blomster året rundt

Sjøgata 6, Nisssen Hammerfest Senter
Tlf. 78 41 49 75

Landsforeningen for
hjerte- og lungesyke

Tlf. 986 26 061 - 917 61 147

www.finn-ress.no

Finnmark Ressursselskap AS
Postboks 6, 9610 Rypefjord
Tlf. 48 09 66 00

Postadr: Postboks 25, 9610 Rypefjord
Besøksadr: Leirvikhøyda 8,
9610 Rypefjord
T: 78 42 75 39 - M: 906 76 853 -
24t vakttelefon: 78 42 75 20

Strandgata 22,
hammerfestingen.no
Tlf. 906 99 600

Strandgata 58 A, 9600 Hammerfest
Tlf: 78 41 93 00

JONASSEN RØRSERVICE AS
Storsvingen, 9510 Rypefjord
Tlf. +47 78419311

JØLSTAD

Hammerfest begravelsesbyrå

Pål Blix-Johansen
Vakttelefon 78 42 98 00

www.jolstad.no
Begravelsesbyråkjeden Jolstad

STATOIL
Tlf. 78 42 95 80 • Fax: 78 42 95 88

...din transportør i Snøhvitbyen

holmtran@online.no
Mobil 917 98 692

HAMMERFEST
ENERGI

Nissen Hammerfest Senter
Tlf. 78409700

G. HAGEN
EIENDOM

libris

kontorspar

sport 1

MIX

G. HAGEN
GRÅL • LAR • GRASS

Mobil 48143747 Kontor 78422020

Returadresse:

Hammerfest
Kirkekontor,
Pb. 70,
9615 Hammerfest

GUDSTJENESTELISTE for Kvalsund kirke:

15/09	kl. 1100	Gudstjeneste med nattverd og dåpsstadfestelse
06/10	kl. 1100	Gudstjeneste med nattverd og dåp
20/10	kl. 1100	Gudstjeneste med nattverd
03/11	kl. 1700	Minnegudstjeneste
17/11	kl. 1100	Gudstjeneste med nattverd
01/12	kl. 1630	Lysmesse, utdeling av 4- og 6-årsbok
15/12	kl. 1100	Gudstjeneste med nattverd
24/12	kl. 1615	Julaftensgudstjeneste
25/12	kl. 1200	1. juledagsgudstjeneste

GUDSTJENESTELISTE for Kokelv kirke:

06/10	kl. 1700	Gudstjeneste med nattverd
03/11	kl. 1100	Minnegudstjeneste
01/12	kl. 1100	Lysmesse, utdeling av 4- og 6-årsbok
24/12	kl. 1300	Julaftensgudstjeneste

GUDSTJENESTELISTE FOR HAMMERFEST SOKN i perioden 29. september til 22. desember 2019

Det kan komme endringer i gudstjenestelista. Se annonse i Finnmark Dagblad hver torsdag, eller gå inn på vår hjemmeside www.kirken.hammerfest.no

Dato	Dag	Sted	Gudstjeneste	Kl.slett
29.09.19	16. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
29.09.19	16. s. i treenighetstiden	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00
06.10.19	17. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
13.10.19	18. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste m/Tro og Lys	12.00
20.10.19	19.s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
20.10.19	19.s. i treenighetstiden	Hønseby	Gudstjeneste	12.00
20.10.19	19. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Jazzgudstjeneste	18.00
27.10.19	Bots- og bønnedag	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
27.10.19	Bots- og bønnedag	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00
03.11.19	Allehelgensdag	Hammerfest	Barnas gudstjeneste	12.00
03.11.19	Allehelgensdag	Hammerfest	Minnegudstjeneste	18.00
10.11.19	22. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
17.11.19	23. s. i treenighetstiden	Hammerfest	Gudstjeneste m/Tro og Lys	12.00
24.11.19	Domssøndag	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
24.11.19	Domssøndag	Rypefjord	Dåpsgudstjeneste	15.00
01.12.19	1. søndag i advent	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
08.12.19	2. søndag i advent	Hammerfest	Gudstjeneste	12.00
12.12.19	Torsdag	Hammerfest	Lysmesse	18.00
15.12.19	3. søndag i advent	Hammerfest	Barnas gudstjeneste	12.00
22.12.19	4. søndag i advent	Hammerfest	Gudstjeneste m/Tro og Lys	12.00
22.12.19	4. søndag i advent	Akkarfjord	Julegudstjeneste	Kommer